

**AJUNTAMENT
DE VALÈNCIA**

FICHA TÉCNICA

Gregory Kunde, tenor
Zandra McMaster, contralto
ORQUESTA DE VALÈNCIA
Ramón Tebar, director

Gustav Mahler   Sinfonía nº 10 en fa sostenido mayor (aprox. 25')
   Adagio*

   Das Lied von der Erde (La canción de la tierra)
   (aprox. 65')

*Edición 2010 Universal Edition AG, Viena

Sabías que....?

Ésta será la primera ocasión en la que actúen en el auditorio valenciano tanto el tenor Gregory Kunde como la contralto Zandra McMaster. Dos solistas de excepción que, junto a nuestra Orquesta y bajo la dirección de Ramón Tebar, interpretarán el *Adagio* de la Sinfonía nº 10 de Gustav Mahler (*Edición 2010 Universal Edition AG, Viena*) y La canción de la tierra de Mahler. El crítico Javier Labrada escribía en Platea Magazine de Kunde que “*es un tenor superlativo, de bellísimos armónicos en el registro medio y agudo el cual, dicho sea de paso, expone con una proyección más propia de un extraterrestre que de un hombre de su edad y circunstancias [...]*”. Al tiempo, el periódico Musical Klondike de Moscú describe una de las actuaciones de McMaster diciendo que “*cuando Zandra McMaster empezó a cantar, su sonido meloso con esa rica voz de contralto se fundió perfectamente en esta embrollada música. ¡Fue el momento más hermoso! Zandra cantó su parte excelentemente y no es fácil. Domina su voz de forma fantástica. Con la emoción de colores en la voz, la delicadeza y sonido pleno fueron magníficos. [...]*”

La inconclusa Décima de Mahler

Mahler inició la Décima en el verano de 1910 y quedó sin terminar por su muerte. Únicamente dejó completos el *Adagio* inicial y un tercer movimiento muy breve. El primero y el tercer movimiento, tal y como fueron editados por Ernst Krenek, fueron dirigidos por primera vez por Franz Schalk en Viena, el 14 de octubre de 1924. Varios autores después realizaron diversas conclusiones de la obra completa. Entre ellas, las que se interpreta con más frecuencia es la de Deryck Cooke que terminó definitivamente en 1975. Si Mahler hubiera vivido para terminar la obra, ésta se hubiera convertido en una obra históricamente significativa tanto por la depuración del estilo del compositor como por su influencia sobre las técnicas compositivas del siglo XX que la Décima ya presagia. Mahler estaba lleno de confusión y energía a partes iguales cuando quiso terminar la pieza. Sentía temor por la muerte, remordimiento por su vida unilateral, una nueva comprensión de su personalidad y su música, arrepentimiento por el modo en qué había tratado a su esposa Alma y la resolución de hacer algo que redimiera los errores de su vida. Esta Sinfonía coloca a la tragedia junto a la tranquilidad, la desesperación junto a la paz y la resignación junto al rejuvenecimiento.

Una experiencia increíble para todos los participantes

La canción de la tierra fue compuesta en los veranos de 1908 y 1909. Bruno Walter dirigió el estreno el 20 de noviembre de 1911, en Munich. Los textos representan la concepción personal de Mahler de una interpretación europea de la poesía china. El tenor Gregory Kunde nos explica que se enamoró de esta pieza “desde la primera vez que la oí. Escuché la famosa grabación de Klemperer, Wunderlich y Ludwig y me sorprendió la fantástica línea vocal y el color orquestal que Mahler borda. Su habilidad para pintar un cuadro con su línea vocal y el uso de instrumentos que transporta al oyente al mundo del poeta, es incomparable. Es una pieza muy conmovedora y muy emotiva para cantar”.

Además, nos aclara que esta pieza “se programa rara vez ya que precisa de una gran orquesta, dos cantantes con mucha experiencia y un intérprete fantástico que dirija todo. Es difícil, ya que la orquestación es muy rica, y puede a veces ser abrumadora por lo que nosotros los cantantes debemos tener cuidado de no forzar la voz más allá de sus límites”. Aunque, añade, “interpretarla ¡es una experiencia increíble para todos los participantes!” Y está deseando “estar de nuevo en València para cantar con esta maravillosa orquesta!”

AJUNTAMENT
DE VALÈNCIA

FITXA TÈCNICA

Gregory Kunde, tenor

Zandra McMaster, contralt

ORQUESTRA DE VALÈNCIA

Ramón Tebar, director

Gustav Mahler

Simfonia núm. 10 en fa sostingut major (aprox. 25')
Adagio*

Das Lied von der Erde (La cançó de la terra) (aprox. 65')

*Edició 2010 Universal Edition AG, Viena

Sabies què....?

Esta serà la primera ocasió en la qual actuen a l'auditori valencià tant el tenor Gregory Kunde com la contralt Zandra McMaster. Dos solistes d'excepció que, juntament amb la nostra Orquestra i sota la direcció de Ramón Tebar, interpretaran l'*Adagi* de la Simfonia núm. 10 de Gustav Mahler (Edició 2010 Universal Edition AG, Viena) i *La cançó de la terra* de Mahler. El crític Javier Labrada escrivia en Platea Magazine de Kunde que "és un tenor superlatiu, de bellíssims harmònics en el registre mitjà i agut el qual, dit siga de pas, exposa amb una projecció més pròpia d'un extraterrestre que d'un home de la seua edat i circumstàncies [...]". Alhora, el periòdic Musical Klondike de Moscou descriu una de les actuacions de McMaster dient que "quan Zandra McMaster va començar a cantar, el seu so melós amb eixa rica veu de contralt es va fondre perfectament en esta embolicada música. Va ser el moment més bell! Zandra va cantar la seua part excel·lentment i no és fàcil. Domina la seua veu de forma fantàstica. Amb l'emoció de colors en la veu, la delicadesa i so ple van ser magnífics. [...]"

La inconclusa Dècima de Mahler

Mahler va iniciar la Dècima en l'estiu de 1910 i va quedar sense acabar per la seua mort. Únicament va deixar complets l'*Adagi* inicial i un tercer moviment molt breu. El primer i el tercer moviment, tal com van ser editats per Ernst Krenek, van ser dirigits per primera vegada per Franz Schalk a Viena, el 14 d'octubre de 1924. Diversos autors després van realitzar diverses conclusions de l'obra completa. Entre elles, les que s'interpreta amb més freqüència és la de Deryck Cooke que va acabar definitivament en 1975. Si Mahler haguera viscut per a acabar l'obra, esta s'haguera convertit en una obra històricament significativa tant per la depuració de l'estil del compositor com per la seua influència sobre les tècniques compositives del segle XX que la Dècima ja presagia. Mahler estava ple de confusió i energia a parts iguals quan va voler acabar la peça. Sentia temor per la mort, remordiment per la seua vida unilateral, una nova comprensió de la seua personalitat i la seua música, penediment per la manera en que havia tractat a la seua esposa Alma i la resolució de fer alguna cosa que redimira els errors de la seua vida. Esta Simfonia col·loca la tragèdia al costat de la tranquil·litat; la desesperació al costat de la pau i la resignació al costat del rejuveniment.

Una experiència increïble per a tots els participants

La cançó de la terra va ser composta en els estius de 1908 i 1909. Bruno Walter va dirigir l'estrena el 20 de novembre de 1911, a Munic. Els textos representen la concepció personal de Mahler d'una interpretació europea de la poesia xinesa. El tenor Gregory Kunde ens explica que es va enamorar d'esta peça “des de la primera vegada que la vaig sentir. Vaig escoltar el famós enregistrament de Klemperer, Wunderlich i Ludwig i em va sorprendre la fantàstica línia vocal i el color orquestral que Mahler broda. La seua habilitat per a pintar un quadre amb la seua línia vocal i l'ús d'instruments que transporta a l'oïdor al món del poeta, és incomparable. És una peça molt commovedora i molt emotiva per a cantar”.

A més, ens aclarix que esta peça “es programa rares vegades ja que precisa d'una gran orquestra, dos cantants amb molta experiència i un intèrpret fantàstic que dirigisca tot. És difícil, ja que l'orquestració és molt rica, i pot a vegades ser aclaparadora pel que nosaltres els cantants hem d'anar amb compte de no forçar la veu més enllà dels seus límits”. Encara que, afegix, “interpretar-la és una experiència increïble per a tots els participants!” I està desitjant “estar de nou a València per a cantar amb esta meravellosa orquestra!”

